

[Christmas Møller.]

Socialminister eller andre, om at pege paa noget andet Land i Verden, hvor det i den vanskeligste økonomiske Tid, Verden nogen Sinde har oplevet, og paa det vanskeligste sociale Omraade, vi overhovedet har, er lykkedes at gennemføre en Lovgivning, som giver en betydelig Forbedring af Arbejdernes og de arbejdsløses Stilling.

Derfor afviser jeg denne Tale, at det konservative Folkeparti har givet Regeringen urimelige Vilkaar at arbejde under. Derfor afviser jeg Talen om, at vi fra vor Side vil ind i en Lovgivning af asocial Karakter.

Det, Vælgerne skal gøre ved Valget den 16. November, er i særlig Grad at lægge Retningslinien for det politiske Arbejde her i Landet i den kommende Tid; men det er ogsaa at fælde Dom over det Arbejde, der er udført af Partierne i Tiden siden 24. April 1929. Vi for vort Vedkommende indanker trøstigt baade paa det ene og det andet Omraade til Vælgernes Dom den Villie til Samarbejde med anderledes tænkende, som det konservative Folkepartis Politik har været Udtryk for.

Og saa siger det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Hvad har Oppositionen udrettet? Ja, nu skal vi vel ikke vende saadan op og ned paa Tingene, at det er Oppositionen, der skal skrive Lovene og lave det hele — vi var for Resten lige ved at gøre det i Sommer med Kriseforliget, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mener vel, at det var lige saa rart at have det paa den Maade.

Hvad har Oppositionen udrettet? siger det ærede Medlem. Ja, der har overhovedet ikke kunnet lægges en eneste Lovgivningssten, uden at Oppositionen har medvirket dertil. Naar vi ser paa Krisen og Kriselovgivningen, vil det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saa med Henblik paa Oktober-Forliget for 1 Aar siden, med Henblik paa Juni-Forliget for et Pjerdingsaar siden sige, at der ikke blev ydet en overmaade positiv Indsats fra Oppositionspartiernes Side? Det kan jo heller ikke være det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ubekendt, at det konservative Folkeparti paa en Række Omraader: med Hensyn til Ejendomsskatters Nedsættelse, Toldforanstaltninger, Antidumping-Love Gang paa Gang har indbudt Regeringen til Samarbejde om positive Erhvervsforanstaltninger. Jeg kan sige til Socialdemokratiets ærede Ordfører, at man virkelig i høj Grad har haft særlig det ærede Medlem i Tankerne, naar man talte om Told, men nu er det ærede Medlem jo efterhaanden blevet saa døllt af det Samarbejde, som

finder Sted, at det ærede Medlem overhovedet ikke mere vil være med til noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om de kalejdoskopiske eller babylo-niske Forhold indenfor Oppositionspartierne. Naa, jeg kender dog ogsaa en Socialdemokrat, ja, oven i Købet en socialdemokratisk Redaktør med en ualmindelig god radikal Fortid, som daglig skriver socialdemokratisk Politik; og hvad angaar det ærede Medlem, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen særlig hentydede til, vil jeg sige, at jeg i de 12 Aar, jeg har siddet i det høje Folketing, aldrig har set noget Medlem, som Socialdemokratiet har været saa glad for som det ærede Medlem Hr. Holstein.

I de 3 Rigsdagssamlinger, hvor Regeringen har arbejdet med Tingene, kan det altsaa paavises, at Oppositionen, saaledes som det ogsaa var dens Opgave, baade med Hensyn til den almindelige Lovgivning og med Hensyn til den særlige Lovgivning, har søgt Samarbejde med Regeringen. Men den Gang Regeringens svigtende Evne efter vor Opfattelse i ganske særlig Grad viste sig, var da den økonomiske Krise for godt et Par Aar siden satte ind over vort Lands Grænse. Sent opdagede Regeringen denne Krise. Jeg husker endnu en Udtalelse af den højtærede Udenrigsminister, gaaende ud paa, at man havde jo Lov til at haabe, at denne Krise maatte gaa udenom Danmark. Denne Udtalelse hører utvivlsomt til den Række af berømmelige Udtalelser af den højtærede Udenrigsminister, som skal lægges til Side og omtales mindst muligt.

Jeg vil i denne Forbindelse have Lov til at fremhæve, at mit Parti saa tidligt som i Foraaret 1930 pegede paa, at Krisen i de Forenede Stater vilde ramme Europa og utvivlsomt ogsaa vort Land, at det konservative Folkepartis Ordfører ved Finanslovsforslagets første Behandling i Oktober 1930 pegede paa det voldsomme Misforhold, som der i Modsætning til, hvad der var Tilfældet i 1929, var mellem Eksport- og Import-Pristallet, og at der var en voldsom Forskel mellem det Niveau, paa hvilket vi havde vore Indtægter, og det Niveau, paa hvilket vi skulde svare vore Udgifter, at vi allerede i Efteraaret 1930, for 2 Aar siden, sagde til Regeringen, at det, saaledes som de økonomiske Forhold vilde udvikle sig i Verden og i vort Land, vilde være nødvendigt for den paa ganske anden Maade end hidtil at tage fat paa den økonomiske Krise og søge at træffe Foranstaltninger derimod, og at mit Parti i Sommeren 1931